

عنوان مقاله:

مالیات سبز در بخش های انرژی و کالای نهایی در ایران: رویکرد نظریه بازیها

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه اقتصاد انرژی ایران، دوره 5، شماره 17 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 37

نویسندگان:

کریم اسلاملوپیان - استاد اقتصاد دانشگاه شیراز -

علی حسین استادزاد - دانشجوی دکتری اقتصاد دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

استفاده از مالیاتهای زیست محیطی ابزاری برای تخصیص بهینه منابع در راستای افزایش رفاه اجتماعی است. هدف این مطالعه طراحی الگوی مناسب و محاسبه مقدار بهینه مالیاتهای سبز غیر مستقیم برای اقتصاد ایران با استفاده از نظریه بازیها میباشد. در این راستا، بعد از ساخت الگو، ابتدا توابع تولید انرژیهای فسیلی، انرژیهای تجدیدپذیر به عنوان کالای واسطه‌ای و تابع تولید کالای نهایی برآورد شده است. سپس یک بازی پویا برای سه بازیگر شامل دولت، بنگاههای واسطه‌ای تولید انرژی و بنگاه تولید کالای نهایی طراحی گردیده است. در مرحله اول دولت با هدف حداکثرسازی رفاه به تعیین نرخ مالیات میپردازد و در مرحله دوم، بنگاهها با اخذ این نرخ، با انتخاب عوامل تولید، سود خود را حداکثر مینمایند. پس از حل این بازی دینامیکی با روش استقرای بازگشتی، الگو برای اقتصاد ایران کالیبره شده است. بر اساس نتایج بدست آمده نرخ بهینه مالیات سبز در سال 1394 حدود 9 درصد تولید کالاهای نهایی برآورد میگردد. به عبارت دیگر برای جبران خسارتهای زیست محیطی ناشی از مصرف سوختهای فسیلی ایران مالیات اخذ گردد. همچنین نرخ مالیات سبز بر تولید (GNP) لازم است که به این میزان از تولید ناخالص ملی انرژی فسیلی 18 درصد قیمت سوخت محاسبه شده است. این امر نشان دهنده لزوم توجه ویژه سیاستگذار و برنامه-ریزان به اخذ مالیات سبز برای دستیابی به توسعه پایدار می باشد

کلمات کلیدی:

مالیات های سبز ، بخش تولید انرژی، مالیات بر کالای نهایی، انرژی های تجدیدپذیر، نظریه بازیها، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/645131>

